

han heed Stephenson. Han var oprindelig en fattig Kularbejder, Søn af en ligesaa fattig Kularbejder, og hans høieste Urgjærrighed gik ud paa at kunne tjene 5 til 6 Shillings om Ugen. Han var en flittig og nidkjar Mand i sit Arbejde, og paa Grund af den Frihed, der omgav ham i Næringsbrugene, beffjæstigede han sig, foruden at være Kularbejder, med at forsaale Sko, med at sye Frakker til Kularbejderne, med at reparere Uhre, og gjorde unægtelig, hvad vi maae kalde ulovligt Indgrib i forskjellige Næringsveie. Ved at beffjæstige sig med disse Ting kom han ogsaa til at beffjæstige sig noget med Maskiner, og han var saa heldig at blive ansat som Maskinarbejder. Fra denne sin Stilling steg han videre og videre, indtil han tilsidst endte med at forfærdige de Locomotiver, hvormed nu Alle fare Landene rundt. Jeg tør paastaae, at dersom denne Mand havde levet under vore Forhold, havde vi endnu ikke seet noget Locomotiv, og denne Revolution til Verdens Bedste vilde endnu ikke være gaaet for sig. Jeg troer derfor, at man vilde have været istand til at overbevise en Mængde af dem, der nu ere imod disse Forholdsregler, om, at det væsentligst er en Følelsesfag hos dem. Jeg kan meget godt begribe — thi det ligger saa nær — at de, som have anvendt en lang Tid, efter deres Forhold mange Penge og stridt med mange Besværligheder, for at opnaae at komme ind i et Laug og blive Mester, med en vis Fortrydelse see paa, at det nu herefter skal blive saa let for Andre at opnaae det, som de have havt saa store Besværligheder med at opnaae.

Jeg er fuldkommen overbevist om, at det er Friheden i dette, som i alle lignende Tilfælde, der bringer det bedste Udbytte, og jeg finder det derfor aldeles uføreneligt med den hele Lovs Formaal, om man vil vedblive at forlange nogetfomhelst offentligt Prøvestykke aflagt, førend en Mand kan komme til at drive, hvad Næring han vil. Jeg holder mig overbevist om, at et saadant Prøvestykke ikke har det Allermindste at betyde. Den eneste Prøve, som er noget værd, det er den, som beviser, at en Mand betjener sine Kunder godt og billigt. Denne Deel af Sagen er forøvrigt

gjennemgaaet saa meget i Detaillen, at jeg vil forlade den og blot minde om Noget, som vedkommer et senere Ufsnit i Loven, nemlig det, som angaaer Handelen. Det ærede Medlem (D. Müller), som har forfattet den Bog, som er leveret os, begynder den med nogle meget rigtige Linier. Han siger: „de foreliggende Lovudkast ere i Hovedsagen grundede paa den Anskuelse, at Handel og Industri trives bedst, jo færre Indfrænkninger de ere underkastede,“ og et andet Sted siger han: „at Handelens Gang er saa overordentlig foranderlig.“ Disse Udtryk af ham vil jeg nu benytte og bede Enhver lægge Mærke til, hvorvidt Loven virkelig er affattet paa Grundlaget af disse Anskuelser. Man vil dele de Handelsdrivende i 2 Klasser, Grosserere og Detailhandlere, og man vil foreløbig lade de nuværende Baand vedblive at hvile paa Næringerne. Nu holder jeg mig overbevist om, at Handelsstanden og navnlig her i Kjøbenhavn — jeg mener med Handelsstanden baade de store og smaa Handlende — ikke vil have Noget imod, at den hele nu bestaaende Handelslaugs Indretning gaaer overstyr jo før jo hellere, og jeg skal bestræbe mig for at gjøre Mit til, at vi inden Sagens 2den Behandling kunne komme til en noget større Bighed, om jeg heri har Ret eller ikke, hvilket da formeentlig vil have en betydelig Indflydelse paa, hvorledes vi endelig komme til at affatte dette Ufsnit i Loven. Det er umuligt for mig at troe, at Oplysningsgen endnu skulde være saa svag, at der hos Fleertallet af de Handlende skulde være nogen alvorlig Tilbøielighed til at lade Indfrænkninger bestaae, der ikke ere til Nytte for Nogen, men tvertimod til stor Skade for det Hele, og at Nogen skulde have Lyft til at vedblive at anvende sin Tid paa at lure efter, om Nogen gjør Indgrib i den Handel, han driver. Det er imod alt Begreb om Handel, det, som man saa hyppig seer her, nemlig at der gjøres Spektakler og anlægges Processer, fordi den eller den har folgt en eller anden Gjenstand, som han strengt taget ikke er berettiget til. Jeg har seet i Aviserne for kort Tid siden blandt en Mangfoldighed af Tilfælde et Par, som jeg vil tillade mig at nævne. Den 1ste Juli, saavidt jeg mindes, er en Urtefrømmer